

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 80 (02/01) - 010125

arbetarmakt.com

Innehåll

- Häv sanktionerna mot Irak
- Italien: Högerextremister försökte spränga vänstertidning
- Dödsskjutningen i Bromma
- Nytt nummer av Arbetarmakt
- Exit Lennart

Häv sanktionerna mot Irak

I veckan var det exakt tio år sedan en USA-ledd FN-allians inledde Operation Ökenstorm i syfte att näpsa Saddam Hussein för att han invaderat Kuwait. Bakom retoriken om den blodige diktatorn Saddam dolde sig vad som bäst kan liknas vid en maffiauppgörelse.

Saddam var en regional mafioso som råkade läsa signalerna från bossen i Vita huset fel och trodde att han fått godkänt att invadera Kuwait. När han upptäckte att bossen inte var road försökte han trassla sig ur det - men Il Padrone såg en chans att slå ett antal flugor i en smäll: dels desarmera den till tänderna - av väst - rustade torpeden, statuera ett varnande exempel för andra torpeder och, inte minst, förbättra sina popularitetssiffror; Saddam är ju inte direkt någon svärmodersdröm, utan en skrupelfri och blodtörstig gangster.

Saddam näpstes rejält, men tilläts bli kvar vid makten eftersom USA inte kunde hitta något alternativ till hans regim och var rädda för att ett sammanbrott för den irakiska staten skulle kunna få - för dess intressen - destabiliserande återverkningar i hela regionen. För att ändå hålla tummen i ögat på Saddam genomdrevs hårda sanktioner.

Men som varenda bild på Saddam och hans omgivning vittnar om har det knappast gått någon nöd på diktatorn och hans hejdukar. De som drabbades av sanktionerna var istället befolkningen i Irak. I tio års tid har befolkningen tvingats utstå FN:s sanktioner, som inte inneburit några lättnader i Saddams diktatur, men som lett till att minst en halv miljon barn under fem år avlidit.

En växande opinion kräver att sanktionerna skall hävas. Vi kan inte annat än instämma i kravet, i synnerhet som sanktionerna spelar regimen i händerna genom att göra det lätt för den att framställa sig som martyrer i den egna befolkningens ögon.

Italien: Högerextremister försökte spränga vänstertidning

I slutet av december försökte italienska högerextremister spränga vänstertidningen Il Manifestos redaktion i Rom. Italien. Paolo Silone, en italiensk FRKI-medlem rapporterar här om attentatsförsöket och den växande högerextremismen i Italien.

Veckan före jul var spänd i Italien. Den började med att en odetonerad bomb hittades på taket till Milanos katedral, och slutade med explosion i vänstertidningen Il Manifestos lokaler i Rom.

Enligt polisen i Milano gjorde "anarkister" anspråk på den första bomben. Det har föreslagits att den var ett yttre vänster-svar på Haider's besök och påvens mottagande av honom. Om det är sant eller inte är det ingen som vet.

Den som planterade bomben i Rom var mycket lättare att identifiera så fort skräpet avlägsnats från hans ansikte. Hans namn är Andera Insabato, en medlem av en nyfascistisk organisation Forza Nuova, och grundare av Rinascita Cristiana, en katolsk utväxt från den senare. Han hade med sig ett kilo krut till Il Manifesto's lokaler men anslöt det till en stubin som var för kort. Bomben exploderade medan han höll på att placera ut den och han hade tur nog att komma undan med livet i behåll.

Yttersta högern växer i Italien, och dess rasistiska och homofobiska idéer får stort utrymme i utsändningarna. Dessa idéer har legitimerats av de reformistiska politikerna som anser att det bästa sättet att utmana dem är att ta ombord dem som en del av sina egna program.

Walter Veltroni, den nuvarande ledaren för Demokratiska vänstern har fördömt "kommunismens fasor" medan hans parti har manat till försoning med Mussolinis svartskjortor från Salò-republiken (den fascistiska skuggrepublik som upprättades efter den nazi-tyska ockupationen av Italien 1943, med Mussolini som ledare). Veltroni angrep också den 5 000 personer stora demonstrationen i Rom mot Haider's besök och anklagade den för våldshandlingar därför att den försvarade sig mot polisen. Detta var samma polis som kort dessförinnan försvarat en Forza Nuova-demonstration mot vänsterdemonstranter. Det var samma polis som våldsamt angrep passagerare på det antikapitalistiska tåget till Nice samtidigt som den förvägrade passagerarna deras demokratiska rätt att passera den italiensk-franska gränsen.

Veltroni sa att kampanjen mot Haider skulle lämnas till den "politiska" sfären. Men den politiska kampanj som han tänker på kommer inte att konfrontera Haider eller hans italienska anhängare i den Lombardiska Ligan eller Forza Nuova (som samarbetar med Lombardiska Ligan).

Tvärtom har hans parti just röstat för en lag som tillåter att man tar fingeravtryck av "illegala" immigranter, så att när de utvisats kan de lättare identifieras när de försöker ta sig tillbaka. Utan tvekan skulle Veltroni ha betraktat center-vänster-ledaren Franco Rutelli's senaste uttalande om kinesiska immigranter som utmärkt propaganda mot Haider, Forza Nuova och Ligan: Rutelli sa att kineserna var speciellt bra på att undvika invandringskontroller eftersom "de för oss ser likadana ut allihopa" och därför lättare kan använda varandras legitimation.

Il Manifesto står verkligen i motsättning till den kapitulation och i fråga om invandring och anti-bög bigotteri är en fläkt av frisk luft. Det förblir en viktig referenspunkt för vänstersympatisörer och militanter som söker tydliga svar till den främlingsfientliga kampanj som förs av högern, och som får eko hos och förvandlas till lagar av reformistiska politiker och idisslas av journalisterna som varande "objektiv" rapportering. Det faktum att Il Manifesto alltid stött de center-vänster-regeringar som förrätt invandrarna minskar inte effektiviteten hos dess antirasistiska kampanj.

Vår solidaritet måste gå till Il Manifesto's arbetare och journalister, och vi kan bara vara tacksamma att det var deras tilltänkta mördare och inte de, som skadades. Men även om den har underrubriken "kommunistisk dagstidning" är Il Manifesto inte en kommunistisk tidning. Den har ett postmodernistiskt drag och står ideologiskt ganska nära Rifondazione Communistas politik.

Dess ledande tänkare förkastar den leninistiska organisationsformen samtidigt som de hyllar den fragmentariska och gör en politisk dygd av sin egen demoraliserande och universella pessimism. Till och med när den fortfarande höll på att återhämta sig från chocken från den fascistiska attacken, informerade Il Manifesto sina läsare att "vänsterns dröm om att förändra världen kanske inte längre existerar."

Insabato's fascistiska terrorhandling slår inte bara mot Il Manifesto utan mot en hjälplös vänster, som Il Manifesto utgör en integrerad del av.

Dödsskjutningen i Bromma

Dödsskjutningen i Bromma gymnasium har satt fart på politikerna. Åtminstone verbalt - eftersom det handlar om att ge sken av handlingskraft för att inte hamna i den mediala hetluften. I praktiken

har de bidragit till att bana väg för tragedin. Inte genom att vara passiva - utan tvärtom genom att mycket aktivt skapa ett hårdare och brutalare samhälle genom att uppmuntra de giriga att hänsynslöst sko sig och sparka på de svaga genom allehanda försämringar.

Om samhället blir allt råare och brutalare säger det sig självt att samma utveckling visar sig även i dess marginaler. Där en gång nävarna fick tala är det nu knivarna, och när de vassa eggarna inte längre räcker till för att injaga skräck, återstår bara ännu grövre vapen.

- Vi har fruktat den här dagen en längre tid, förklarade chefen för stockholmpolisens ungdomsgrupp i city för Dagens Nyheter. Generellt har Sverige följt utvecklingen i USA vad gäller våldsanvändningen. Därför kan jag inte säga att jag är förvånad över att det nu hänt.

Det krävs mer än utredningar för att vända denna utveckling, och det krävs definitivt inte att bevakningsbolag släpps in på skolorna. Vad som krävs är ett fullständigt brott med en samhällsutveckling som sätter egoism och hänsynslöshet i högsätet. Det krävs skapandet av ett samhälle som bygger på solidaritet, gemenskap och viljan att ge alla människor en meningsfull tillvaro. Kort sagt, det krävs socialism.

Det ställer höga krav på arbetarrörelsen. Men tar den inte kamp om ungdomen i syfte att vinna majoriteten av den för sina ideal kommer andra krafter att "ta hand" om ungdomen. Samma krafter som idag gör sitt bästa för att förvandla den till lättmanipulerade konsumenter och "flexibel" arbetskraft, oförmögna att försvara sina intressen. Som dömer "förlorarna" till en fullständigt marginell tillvaro i nedslitna betonggetton där bara droger erbjuder en, tillfällig, kick - och där man bara kan vinna respekt genom andras rädsla.

Fast, det är sant, vilka unga människor ser Göran Persson som sin förebild? Vilka unga människor tycker att den betonggrå byråkrati som idag leder arbetarrörelsen är häftig? Arbetarrörelsen måste inte bara vinna ungdomen, den måste också återvinna sig egen vitalitet.

Nytt nummer av Arbetarmakt

Ett nytt nummer av Arbetarmakt, nr 77 i ordningen, finns nu till försäljning. Numrets tyngdpunkt är den palestinska intifadan. Tidningen tar också upp avtalsrörelsen, det dramatiska presidentvalet i USA och den vikande konjunkturen. Om du inte har nära till någon av våra tidningsförsäljare kan du få tag på tidningen genom att skicka en beställning till arbetarmakt@arbetarmakt.com

Vi vill också passa på att uppmana alla som delar våra åsikter att hjälpa oss att sprida den. Beställ försäljningsexemplar på ovanstående adress och sälj till vänner och bekanta.

Exit Lennart

I valet -98 försökte centern använda sin nye ordförande som dragplåster i en affischkampanj med rubriken "Det här är Lennart". Men Lennart Daléus blev ingen succé och det började snart knorra i leden. Till och med partisekreteraren Alterå förklarade att "Lennart inte ser ut som en centerpartist och han låter inte som en centerpartist" innan han själv hoppade av. Nu har Lennart Daléus äntligen sett skriften på väggen och kastat in handduken innan han själv kastats ut. Nu väntar vi bara på en ny affischkampanj riktad till partiets glesnande anhängarskara: "Kom tillbaka! Lennart har gått!".